

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senátu zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. februára 2009 v trestnej veci obvineného **J. B. pre pokus trestného činu úverového podvodu** podľa § 8 ods. 1, § 250a ods. 1, ods. 3 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 6 T 15/2006, o dovolaní, ktoré podal obžalovaný, zastúpený JUDr. J. H., advokátom v Bratislave, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 23. januára 2007, sp. zn. 4 To 84/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 27. júla 2006, sp. zn. 6 T 15/2006, obvinený J. B. bol uznaný za vinného zo spáchania pokusu trestného činu úverového podvodu podľa § 8 ods. 1, § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 14. do 16. októbra 2003 v Trnave v miestnej pobočke akciovej spoločnosti P. podal žiadosť o úver na základe zmluvy o stavebnom sporení na sumu 1 500 000 Sk, spolu so žiadosťou okrem iného predložil nepravdivé potvrdenia o svojom príjme ako zamestnanca od spoločnosti s ručením obmedzeným F. a trnavskej pobočky S. o existencii jeho zamestnaneckého pomeru v uvedenej firme s dátumom vydania 15. október 2003, pričom tieto potvrdenia si sám vyplnil; následne 3. februára 2004 predložil ďalšie falošné potvrdenie od trnavskej pobočky S. o trvaní zamestnaneckého pomeru hoci v čase podania žiadosti a predloženia potvrdení nebol v žiadnom zamestnaneckom pomere; žiadosť o úver po zistení nepravosti predložených dokladov bola potom zamietnutá.

Okresný súd obvinenému podľa § 250a ods. 3 Tr. zák. za to uložil trest odňatia slobody na jeden rok, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu dva roky (§ 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák.).

Uznesením Krajského súdu v Trnave z 23. januára 2007, sp. zn. 4 To 84/2006, odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu bolo podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Obvinený (zastúpený obhajcom) proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorým sa domáhal, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 319 Tr. por. a v ustanoveniach § 250a ods. 1, § 7 ods. 1, § 41 ods. 2, § 62 ods. 1, § 3 ods. 2, ods. 3, ods. 4 a § 88 Tr. zák., aby napadnuté uznesenie krajského súdu a jemu predchádzajúci rozsudok súdu okresného zrušil a aby sám vo veci rozhodol zastavením trestného stíhania obvineného podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por., resp. podľa § 215 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Obvinený priznal, že pri predložení falošných podkladov sporiteľni síce nekonal zodpovedne (uvádza, že urobil chybu), ale bagatelizoval právny význam predmetných potvrdení v tom smere, že nejde o verejné listiny. Jeho náhľad je taký, že vznik škody sporiteľni ani nehrozil, lebo on sám (obvinený) v ďalšom konaní by poskytnutý úver mohol vrátiť (vzhlľadom na jeho majetkové a rodinné pomery), resp. zabezpečiť právo sporiteľne aj hypotekárne.

Obvinený vyslovil svoj názor, že inkriminované konanie preto nedosahuje taký stupeň spoločenskej nebezpečnosti, aby mohlo byť posúdené ako trestný čin (§ 3 Tr. zák., ale aj ustanovenie § 88 Tr. zák.), resp. že mohlo by ísť maximálne o prípravu na trestný čin úverového podvodu (§ 7 ods. 1, § 250a ods. 1 Tr. zák.); vzhlľadom na ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. však príprava na trestný čin úverového podvodu nie je trestná. Obvinený v dovolaní z toho vyvodil, že krajský súd nemal jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť (§ 319 Tr. por.), lebo okresný súd inkriminovaný skutok nesprávne právne posúdil; z toho pramení aj nárok na výsledok dovolacieho súdu, aby tento rozhodol sám vo forme zastavenia trestného stíhania z titulu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, resp. že trestnosť činu zanikla (ak by bolo konštatované, že ide o priestupok, ktorého postih je už premlčaný).

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) predpísaným postupom (§ 370 Tr. por.), že boli splnené podmienky dovolania (§ 372 až § 374 Tr. por.), ale zároveň dospel k záveru, že evidentne nie sú splnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd konštatuje, že dovolanie je značne nesúrodé, v podstate v diskusnej forme navrhuje rôzne právne riešenia prípadu, ale vždy smerujúce k tomu, aby obvinený nebol za čin sankcionovaný. Taká prezentácia názorov obvineného (obhajoby) je legálna, ale nie je spôsobilá evokovať iné rozhodnutie dovolacieho súdu v porovnaní s rozhodnutiami súdov nižších stupňov.

Dovolací súd neakceptuje bagatelizáciu konania obvineného, že totiž predloženie falošných potvrdení bolo len úvodom do konania o poskytnutí pôžičky obvinenému sporiteľňou. Táto vyžadovala pre poskytnutie úveru (v danom prípade) preukázanie, že žiadateľ je v zamestnaneckom pomere, ktorý mu zaisťuje príjem v určitej výške, ktorý by zabezpečoval splatenie poskytnutého úveru. Obvinený predložením falošných dokladov o jeho zamestnaneckom pomere a vcelku významnom príjme z neho uviedol sporiteľňu do omylu a k ďalším následkom nedošlo len z dôvodu jej stanoviska motivovaného zistením o falošnosti podkladov pre úver. Obvinený sa pritom snažil oklamať sporiteľňu jednak v dvoch smeroch (falošné potvrdenie od údajného zamestnávateľa a aj od S.) a jednak opakovane (ďalší falošný doklad od poisťovne predložený až o skoro štyri mesiace – vo februári 2004). Jeho tvrdenia vyjadrené v dovolaní, že takto chcel vlastne vyvolať len rokovanie so sporiteľňou o poskytnutí úveru, ktorý by mohol splatiť z vlastných reálnych príjmov, resp. jeho rodiny alebo zabezpečiť hypotekárne, Najvyšší súd odmieta prijať ako relevantné k predchádzajúcemu podvodnému konaniu.

Predloženie falošných potvrdení o závažných okolnostiach podmieňujúcich poskytnutie úveru sporiteľňou, nepredstavuje za daných okolností len vytváranie podmienok pre spáchanie trestného činu úverového podvodu (príprava). Rozhodným momentom je predloženie falošných potvrdení sporiteľni (bez ohľadu na ich charakter), ich duplicita a opakovanie takého konania; obvinený takto sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré už bezprostredne smerovalo k dokonaniu úmyslu vylákať od iného úver uvedením do omylu v otázke splnenia podmienok na jeho poskytnutie. Najvyšší súd preto

uzatvára, že súdy správne rozhodli, keď konanie obvineného právne posúdili ako pokus trestného činu a nie len ako prípravu na delikt.

Súdy pritom reálne hodnotili aj stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obvineného; jeho úvahy v tomto smere vyjadrené v dovolaní aj z už uvedených dôvodov sú irelevantné. Najvyšší súd v tomto smere poznamenáva, že obvinený opakovaným a časovo rozloženým konaním sa nesnažil získať len menej významnú finančnú sumu, ale išlo mu o pomerne vysoký úver.

Nedôslednosť dovolania je zrejmá aj zo záverečného návrhu na rozhodnutie dovolacieho súdu. Konanie o dovolaní má kasačný charakter, a preto návrh na zastavenie trestného stíhania obvineného Najvyšším súdom je nepatričný; také rozhodnutie napokon reálne ani neprichádza do úvahy vzhľadom na záver, že k porušeniu zákona vytýkaného dovolaním nedošlo.

Najvyšší súd po zvážení všetkých rozhodných okolností dospel k záveru, že neboli splnené podmienky stanovené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolanie podané obvineným J. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. februára 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová